

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5906 van 18 januari 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X als wettelijk vertegenwoordigster van X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordigster van J C, van Marokkaanse nationaliteit, op 5 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 september 2007 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel tot terugbrenging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 27 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. JANSSEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster, J.B. en haar zoon J.C., voor wie ze als wettelijk vertegenwoordigster optreedt in onderhavige zaak, dienen een vestigingsaanvraag in op 10 november 2006 als bloedverwanten in nederdalende lijn van verzoeksters moeder, D.M., echtgenote van H.A., van Belgische nationaliteit.

Op 10 april 2007 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging zonder bevel het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekster, J.B.

Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een verzoek tot herziening in dat op 21 augustus 2007 wordt omgezet in een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de vestigingsaanvraag ingediend door de zoon J.C. van verzoekster onontvankelijk is daar er geen gelegaliseerd bewijs aanwezig is van de bloedverwantschap.

Op 30 april 2007 wordt voor de zoon J.C. van verzoekster opnieuw een vestigingsaanvraag ingediend als bloedverwant in nederdalende lijn van D.M. – verzoeksters moeder en J.C.'s grootmoeder - echtgenote van H.A., van Belgische nationaliteit.

Op 16 mei 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 5 september 2007 wordt door de politie van Duffel een samenwoningverslag opgesteld ten aanzien van verzoeksters zoon die op dat ogenblik in het opvanghuis 'Rooyenbergh' verblijft.

Op 11 september 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel tot terugbrenging. Dit is de bestreden beslissing die gemotiveerd wordt als volgt:

"(...)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn:

Uit het samenwoningverslag d.d. 05/09/2006 blijkt dat betrokkene verblijft in een opvangtehuis. Bijgevolg kan de relatie met de heer [...] H.A., de Belgische onderdaan in functie van wie de vestiging werd gevraagd, niet gecontroleerd worden.

(...)"

Op 29 oktober 2007 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 april 2007 genomen ten aanzien van verzoekster waarbij de vestiging werd geweigerd.

2. Onderzoek van het beroep.

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 40 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, inhoudend het criterium van redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen, van de artikelen 8 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van artikel 31,3° van de Europese verblijfsrichtlijn 2004/38 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden.

Verzoekster voert in een eerste onderdeel van het middel de schending aan van artikel 40 van de Vreemdelingenwet. Zij betoogt dat haar zoon J.C. voor wie zij als wettelijk vertegenwoordigster optreedt, overeenkomstig artikel 40, §3, 2° van de Vreemdelingenwet wel degelijk recht heeft om zich hier in België te vestigen, daar zijn grootmoeder gehuwd is met een Belgische onderdaan, er tussen het kind en de grootmoeder wel degelijk een bloedverwantschap bestaat en het kind bovendien ten laste is van de grootmoeder. Verzoekster stelt dat het 'ten laste zijn' blijkt uit het feit dat het kind beurtelings wordt opgevangen door de zusters die verbonden zijn aan de psychiatrie (waar J.C.'s moeder verblijft tussen de verschillende opnames in de Psychiatrie) in een opvanghuis in Duffel en door de

grootmoeder en uit het feit dat de zusters voor de opvang van het kind en zijn moeder maandelijks een bedrag van 250 € van de grootmoeder ontvangen en zij eveneens instaat voor alle overige onkosten van het kind en de moeder. Verzoekster is eveneens van mening dat de voorwaarden betreffende inkomen en tenlasteneming vervuld zijn nu zij en haar zoon J.C. niet ten laste vallen van de 'ontvangstaats'. Verzoekster poneert verder dat het Hof van Justitie reeds in andere arresten oordeelde dat een aparte woonst kan wegens werkomstandigheden of studies en dat ook kinderen een tijdje buiten het gezin kunnen wonen om studieredenen zonder dat het recht op 'gezinshereniging' verloren gaat. Verzoekster concludeert dat haar zoon volledig financieel afhankelijk is van zijn grootmoeder en aldus voldoet aan de voorwaarden van artikel 40, §3, 2° van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij werpt tegen dat "uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de relatie tussen verzoeker en zijn stiefopa niet gecontroleerd kon worden omdat hij op een ander adres verblijft en nooit bij zijn oma en stiefopa verbleven heeft. Er kon dan ook niet geconcludeerd worden tot een bestaande relatie tussen verzoeker en de Belgische onderdaan ten aanzien van wie de vestigingsaanvraag werd ingediend. Deze argumenten kunnen gelezen worden in de bestreden beslissing en blijken uit het woonstverslag van 5 september 2007".

In de repliekmemoirie voert verzoekster nog aan dat haar zoon J.C. bij de zusters verblijft in de week en hij in Duffel school loopt en dat hij vaak in het weekend bij zijn grootmoeder en diens echtgenoot verblijft. Zij stelt dat de grootmoeder in Duffel tewerkgesteld is en minimum vier keer per week bij de zusters langsgaat om haar zoon te bezoeken en dat de grootmoeder eveneens het schoolgebeuren van haar zoon op de voet volgt. Er is aldus haar inziens sprake van een hechte familieband die ook blijkt uit het administratief dossier. Verzoekster duidt erop dat verwerende partij zelf verwijst naar het samenwoningverslag van 5 september 2007 en verzoekster benadrukt dat uit dit verslag blijkt dat haar zoon regelmatig contact heeft met zijn grootmoeder. Zij stelt ten slotte met verbazing vast dat er enkel een onderzoek is gebeurd bij de zusters en niet bij de grootouders zelf. Zij is van oordeel dat de verwerende partij het nodige had moeten doen om de band tussen haar zoon en zijn grootouders vast te stellen en aldus ook een bezoek bij de grootouders had moeten organiseren.

Verzoekster houdt verkeerdelijk voor dat haar zoon voldoet aan de voorwaarden van artikel 40, §3, 2° van de Vreemdelingenwet. Uit de bespreking van het middel blijkt duidelijk dat verzoekster doelt op artikel 40, §6 van de Vreemdelingenwet. Voormeld artikel luidt als volgt:

*"Met de E.G.-vreemdelingen worden eveneens gelijkgesteld, de **echtgenoot van een Belg** die zich met hem **vestigt** of komt vestigen, alsook hun **bloedverwanten in de nederdalende lijn beneden eenentwintig jaar** of die te hunnen laste zijn, hun bloedverwanten in de opgaande lijn die te hunnen laste zijn, en de **echtgenoot van die bloedverwanten in de nederdalende en in de opgaande lijn, die zich met hen vestigen of komen vestigen.**"*

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier en het samenwoningverslag van 5 september 2007 blijkt dat verzoekster zoon J.C. wel degelijk verblijft in het opvanghuis en dit tijdens de week. Dit wordt door verzoekster overigens niet betwist. Dit blijkt het gevolg te zijn van het feit dat het kind gelet op zijn jeugdige leeftijd zeker niet volledig gescheiden kan worden van zijn moeder, die tussen de verschillende opnames in de psychiatrie eveneens in het opvanghuis verblijft en die eveneens, net zoals de zoon financieel afhankelijk is van de grootmoeder. Dit laatste gegeven blijkt duidelijk uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald uit de maandelijkse stortingen van de grootmoeder aan het opvanghuis van de zusters. In het weekend zou het kind vaak bij zijn grootouders verblijven. Verder zou de grootmoeder het kind regelmatig, naar wat verzoekster meent zelfs minimum vier maal in de week, komen opzoeken in het opvanghuis en het schoolleven van het kind op de voet volgen. Voorgaande wordt, toch zeker gedeeltelijk,

bevestigd in het samenwoningverslag van 5 september 2007 waaruit blijkt dat het kind regelmatig contact heeft met zijn grootmoeder. Gelet op de zeer specifieke situatie, een jong kind dat niet zomaar kan weggehouden worden van zijn moeder en de moeder die afhankelijk is van haar moeder doordat ze zware psychische problemen heeft, en gelet op de duidelijke financiële en emotionele band tussen het kind en de grootmoeder en de afhankelijkheid van het kind ten aanzien van de grootmoeder (gezien de problemen van zijn moeder), is het onredelijk in voorliggend het geval te besluiten dat aan de voorwaarden voor de vestiging van het kind als bloedverwant in nederdalende lijn van zijn grootmoeder niet voldaan is.

Ten overvloede merkt de Raad op dat na het nemen van de bestreden beslissing de beslissing waarbij de moeder, verzoekster, de vestiging als bloedverwant in nederdalende lijn van haar moeder D.M. werd geweigerd, werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit toont aan dat verzoekster wel degelijk ten laste is van haar moeder en het recht heeft op vestiging en doet een vermoeden ontstaan dat dan ook de zoon van verzoekster ten laste zal zijn van zijn grootmoeder D.M. en hij zich bij haar kan vestigen.

Artikel 40 van de Vreemdelingenwet is geschonden.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van J C door de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 september 2007 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel tot terugbrenging.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.